

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ
الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ

İYİLİKLERİ YOK EDEN HASET

Muhterem Müslümanlar !

Haset, başkasının sahip olduğu maddî ya da manevî bir değer, onun elinden çıkmasını istemek anlamına gelir. Hasedin temelinde ilahi takdir ve taksime itiraz anlamı vardır. Bu yüzden haset, dinimizde haram kılınan gayri ahlaki özelliklerden kabul edilmiştir. Ancak başkasının sahip olduğu nimetin onun elinden çıkmasını istemeksizin o nimetin benzerine sahip olmayı istemek, bir başka ifadeyle gıpta etmek, meşru bir duygudur.

Değerli Müminler !

Haset, öncelikle hasetçinin kendisine zarar verir; onu mutsuz eder, onda bedenî ve ruhî tahribata; zihnî ve amelî verimsizliğe yol açar. Bu nedendir ki Peygamber Efendimiz(s.a.s.); “Hasetten kaçınınız; çünkü o ateşin odunu yiyip tükettiği gibi, bütün hayırları yer bitirir.”¹ buyurmuştur. Zira haset duygusu haset eden kişiyi gıybet, zulme, haksızlığa sevk eder. Gıybet, zulüm ve haksızlık ise bunları yapan kişinin iyiliklerinin yok olmasına sebep olur.

Aziz Kardeşlerim !

Hasedin zararı sadece haset edenle sınırlı kalmayıp topluma da sirayet eder. Müslümanların birbirlerini kıskanmaları, çekememeleri, birbirlerinin imkânlarına göz dikmeleri kardeşlik hukukuyla bağdaşmaz. Ayrıca haset eden kişi, Allah’ın kendisine lütfettiği nimetleri görmeyip, daha çok başkalarının sahip olduğu nimetlere göz dikerek, onlara karşı kin güder. Hz. Peygamber haset ve buğzu önceki milletlerin yıkılmasına sebep olan bir hastalık olarak ifade ederken⁽²⁾hasedin toplumsal zararına işaret etmiştir.

Muhterem Müminler !

Kişi, Allah’ın takdirine razı olmalı, haset duygusunun zararlarını görüp düşünce ve davranışlarını aklın ve dinin gereği doğrultusunda düzenlemeye çalışmalı, hatta kendisini eleştirme erdemini bile göstermelidir. Haset edilen kişi ise bütün şerlerden olduğu gibi hasetçinin şerrinden de Allah’a sığınarak⁽³⁾ ihlâsla O’na yönelmelidir. Felâk suresinde, Rabbimizin bizlere öğrettiği şu yakarıyla hutbemizi bitirelim : **De ki: “Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, ... , haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım.”**⁴

1. Ebu Davud, Edeb, 44.

2. Tirmizi, Sıfatu'l-Kıyame, 57.

3. el-Felak 113/5.

4. el-Felak 113/1,2,3,4,5.

**Hazırlayan : Fransa DİTİB Hutbe
Komisyonu**